

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גליון 403 [שנה ט']

פרשת ויקרא תשע"ז

ביים מקרב זיין א איד איז מען מקריב א קרבן

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה: (א' ב') דארף מען פארשטיין פארוואס שטייט דער א שטרענגע רייד? מען קען זאגן אז יקריב איז א לשון פון מקרב זיין, און די ווארט "בי" איז א לשונות, אי, דילמא, אלא, דהא, (ר"ה דף ג ע"א) - דאס מיינט אז מען מוז מקרב זיין אידן. ווייל אז מען איז מקרב א איד וועט דאס ברענגען אז ער זאל תשובה טאן, און צדיקים זאגן אויב מען איז גורם א איד צו תשובה טאן איז דאס די זעלבע תוצאה פון ברענגען א קרבן. דאס קען אויך זיין דער ענין פון כל המוכה את הרבים, אין חטא בא על ידו (אבות פ"ה י"ח) וואס איז א ענין פון קירוב ממילא אין חטא בא על ידו, ווייל ער ברענגט כסדר א קרבן.

מען קען צו שטעלן א סיפור פון דעם הייליגן אהבת ישראל פון וויזניץ זצוק"ל, וואס דער איד אליין דערציילט. ער איז געווען אמאל אין קארלסבאד זיך אפרוהען. דארטן איז געווען א איד וואס איז געווען פריי, וואס האט באקומען א בריוו אז מען רופט איהם צו א משפט וואס ער וועט דארפן זיצן לאנגע יארן אין תפיסה, ער איז ארום געגאנגען זייער צובראכן, ער טרעפט זיין חבר וואס זאגט איהם אז דער וויזניצער רבי איז פונקט דא אין קארלסבאד וואס ער איז א גרויסער פועל ישועות און גיי צו אים. ער האט נישט געוואלט, אבער ער איז אריין צום רבין און נעמט זיך וויינען אז עס ווארט איהם יארן אין תפיסה, און ער מוז נעמען א עורך דין וואס וועט איהם קאסטן טייער און ער האט נישט קיין געלט? דער אהבת ישראל פרעגט איהם וויפיל געלט דארף ער האבן? און דער רבי נעמט ארויס די גאנצע געלט און זאגט, איך וועל דיר דאס בארגן און דער אויבערשטער וועט דיר העלפן אז דו זאלסט ארויס גיין זכאי פון משפט. דער איד ווערט נשתומם אויפן צדיק וואס האט איהם קיינמאל נישט געזעהן און דא געטרויט ער איהם מיט אזא ריזיגן סכום! דער איד דאנקט דעם רבין און נעמט א עורך דין און לייגט ביי אים די געלט. אין אפאר חדשים ארום איז דער איד געפארן צום אהבת ישראל און געזאגט די בשורה טובה אז ער איז ארויס זכאי פון משפט און האט געברענגט צוריק די געלט. דער רבי זאגט: "איך קען נישט נעמען די געלט ווייל דער אויבערשטער האט מיר געשיקט אנדערע געלט." דער איד ווערט צומישט און ווייסט נישט וואס צו זאגן! נאך וואס ער קומט צו

זיך, זאגט ער צום רבין איך וויל תשובה טאן און דער רבי האט איהם געגעבן א דרך תשובה. און איז געווארן א שומר תורה ומצוות. זעהט מען אז פון מקרב זיין א איד, האט ער תשובה געטאן, דאס מיינט אדם כי יקריב מכם, ווען איר וועט מקרב זיין אידן צו תשובה וועט דאס זיין קרבן לה. ווייל זיי וועלן טאן תשובה. (שמח זבולון)

דער מענטש איז באמת דער קרבן

אדם כי יקריב מכם קרבן: (א' ב') פרעגן די מפרשים עס וואלט געדארפט שטיין אדם מכם כי יקריב קרבן? נאר מען קען זאגן לויט וואס דער אלשי"ך הק' שרייבט אז באמת דארף יעדער קרבן זיין "מכם" און נישט מן הבהמה, נאר דער אויבערשטער טוט א חסד און ער איז מוכן צו מקבל זיין די בהמה אלץ "ממלא מקום". דעריבער שטייט "אדם כי יקריב מכם" ווייל בעצם וואלט דער אדם געדארפט זיין די קרבן ע"כ. לייגט צו הגאון ר' זלמן סורוצקין אין ס' אזנים לתורה אז "מכם" מיינט פון אינעווייניג "מעומק הלב" פון אייד, און גלויבן אז וואס עס איז געשען מיטן קרבן האט געדארפט ווערן פון מענטש, און מען זאל תשובה טאן מיטן אמת. אין ספר שיח יצחק שרייבט אז מכ"ם איז די נוטריקון מדה כנגד מדה. "כי יקריב" דארף מען טראכטן וואס האט געדארפט זיין מיטן אדם איז געשען צו די בהמה, דעמאלטס איז דאס, קרבן לה, א ריכטיגע קרבן. (המור"ל - וס' שיח יצחק זקני הרה"ח ר' יצחק סג"ל באכנער זצ"ל)

מען דארף וויסן די מקור פון דער חטא

וְנִדְרָעָה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ: (ד' י"ד) דארף מען פארשטיין פארוואס דארף שטיין די ווארט "על"ה" עס וואלט געקענט נאר שטיין וְנִדְרָעָה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ, ווייל דער עיקר וויל מען אז דער מענטש זאל וויסן זיין זינד? נאר מען קען זאגן אז ווען א מענטש טוט עבירות דארף מען וויסן אז ער האט געטאן א עבירה וואס דאס האט גורם געווען אז מען זאל טאן נאך א חטא, און דער עיקר תשובה דארף זיין אויף דעם ערשטן חטא וואס מען האט געטאן און כל זמן מען האט נאך נישט מתקן געווען יענע חטא קען דער מענטש נאכאמאל זינדיגן, דעריבער זאגט די תורה "על"ה" מען דארף קוקן און תשובה טאן אויפן ערשטן חטא וואס פון דעם האט מען ווייטער געזינדיגט. (מקרא מפורש - הגאון ר' יצחק יהודה טרונק)

מודר תעובדות

דער הייליגער ריזניער דערציילט א מעשה פלא: א איד ראטעוועט זיך מיטן רינגל פון קעניג

זעלטענע בויער און דער קעניג פלעגט אפט דארטן שפאצירן און איז נתפעל געווארן פון די בויער פון יענע וואלד. איינמאל ווען דער קעניג איז געגאנגען שפאצירן אין וואלד זעט ער א איד באוואונדערט די בויער מיט גרויס התפעלות און דער קעניג פרעגט אים, פארוואס ער איז אזוי נתפעל? זאגט ער אים, איך בוי פאלאצן פאר רייכע מענטשן און די האלץ פון די בויער וואלטן געווען זייער גוט פאר מיינע פאלאצן. דער קעניג פריידט זיך דאס צו הערן און טרעפט חן אין דעם איד און זאגט: איך וויל יעצט בויען א גרויסע פאלאצן און איך וויל אז דו זאלסט מיר טאקע בויען מיין פאלאצן און וועסט קענען נעמען פון די בויער און איך וועל דיר שייך באצאלן.

דער איד האט אנגענומען דעם קעניגס פארלאנג און גענומען בויען א פאלאצן וואס ווען עס איז פארטיג געווארן איז עס געווען א פראכט. דער קעניג האט

הרה"ק רבי נחמיה יחיאל רבינוביץ (געבוירן אין יאר תקס"ח נפטר י"ט בתשרי תרי"ג 1853) א זון פון הייליגן צדיק ר' יעקב יצחק מפארשיסחא דער יהודי הק' זצוק"ל, ער איז געווארן א יתום אלץ קינד און איז געהאדעוועט געווארן דורך זיין ברודער דער רבי ר' ירחמיאל פון פארשיסחא. רבי נחמיה יחיאל איז געווען א תלמיד מובהק פון הרה"ק רבי ישראל דער הייליגער ריזניער זיע"א און איז געפארן צו אים זייער אפט, און ווען ער איז געווען צוואנציג יאר אלט, איז ער געווארן רבי אין שטאט ביכוב לעבן לובלין. איינמאל איז ער געווען ווען דער הייליגער ריזניער האט געוואלצן פיש לכבוד שבת און אינמיטן זאלצן די פיש דערציילט דער הייליגער ריזניער א מעשה פלא: עס איז געווען אמאל א שטארקע קעניג וואס איז געווען זייער רייך וואס האט געהאט אסאך פעלדער און וועלדער. אין איינע פון זיינע וועלדער האט געוואקסן גאר חשובע און

נישט געקענט קומען צו זיך פון אזא שיינע פאלאץ און דער קעניג האט באצאלט פארן איד און אים געשטעלט ארבעטן ביי אים אויף וואס מען וועט דארפן בויען. איין זאך האט נאך געפעלט און דאס איז געווען פענסטערס. איין טאג ווען דער קעניג גייט ווייטער שפאצירן אין וואלד טרעפט ער א מענטש וואס באוואונדערט די בוימער און פרעגט ווער ער איז און פארוואס באוואונדערט ער זיינע בוימער? זאגט ער, איך הייס אלעקס און איך בין א פאכטמאן צו מאכן שיינע גלאז פאר פענסטערס און פון די אש פון האלץ פון אזעלכע בוימער, קען מען מאכן זייער שיינע גלאז. פרעגט אים דער קעניג צו ער וואלט געוואלט מאכן פאר זיין פאלאץ די פענסטערס? האט ער מסכים געווען. און געקומען צום קעניגס פאלאץ און זיך גענומען ארבעטן. דער קעניג האט אים צוגעשטעלט האלץ פון זיין וואלד און די גלאז פאר די פענסטערס זענען ארויס געקומען גאר שייין און האט געשפילט ביז דער פאלאץ האט יעצט געבליעט און געשיינט. דער קעניג האט געמאכט א סעודה פארן פאלק לכבוד דעם נייעם פאלאץ, און האט איינגעלאדנט, דעם איד און אלעקס, זיצן אויבן אן, און דער קעניג האט פארגעשטעלט פארן עולם די צוויי מענטשן וואס האבן געבויעט אזא פראך.

אבער הלכה עשו שונא ליעקב און דער גוי האט נישט געקענט פארגינען אז דער קעניג איז מכבד א איד און געזוכט עצות ווי צו באשולדיגן דעם איד מיט פאלשע בילבולים, און מיט די צייט איז זיינע רייד אריין אין אויער פון קעניג און דער קעניג האט מסכים געווען שטעלן דעם איד צו משפט, פארשטייט זיך אז מען האט געטראפן דעם איד שולדיג און מען האט איהם געפסקנט אויף מיתה. ווען דער קעניג האט דאס געהערט איז ער געווען זייער באזארגט ווייל ער האט געוואוסט אז דער איד איז נישט שולדיג און ער האט נישט געקענט צווען ווי מען הארגעט א אומשולדיגן מענטש, און האט נישט געוואלט אז דאס אומגערעכטיגקייט זאל געטאן ווערן אין זיין שטאט, אבער א פסק איז פסק. האט דער קעניג געטראכט א עצה ווי אזוי עס זאל געשען און אפשר אויך דורך דעם וועט דער איד ווערן געראטעוועט. ער האט געהאט א געטרייער קנעכט וואס האט געוואוינט אויף א ווייטן אינזל וואס דער קעניג פלעגט אמאל זיך דארטן אפרוהען. ער וועט שיקן א בריוו מיטן איד צום אינזל וואס דארטן שטייט אז דער קנעכט זאל איהם הארגען ווען ער קומט אן אין אינזל. דער קעניג זאגט דעם איד אז ער זאל פארן צו יענעם אינזל און איבערגעבן דעם פארזיגלטן בריוו צו זיין קנעכט. דער איד פריידט זיך און פארט אהין. ער קומט אן אין אינזל און גיט איבער דעם בריוו פארן קנעכט, און דער קנעכט עפענט דאס און ליינט דעם בריוו, און וואונדערט זיך אז דער קעניג וויל הארגענען אזא געטרייע ארבעטארער וואס האט געבויט פאר אים אזא שיינע פאלאץ! און האט געזאגט פארן איד וואס עס שטייט אין בריוו. דער איד בעט זיך ביים קנעכט וואס וועסטו פארדינען אויב וועסטו מיר הארגענען? דער קעניג וועט דאך נישט קומען נאכקוקן צו דו האסט מיר געהארגעט צו נישט. און איך וועל זיין דיין געטרייע קנעכט. דער קנעכט איז געווען א גוטער און האט געזאגט איך וועל דיר נישט הארגענען. און אזוי איז דער איד געבליבן לעבן און איז געווען א געטרייער קנעכט.

יהי היום איז דער קעניג געפארן מיט א שיפל אין ים און האט זיך געשפילט מיט זיין רינגל און א שטארקער ווינט האט דאס אריינגעבלאזן אין ים. און ער איז געווארן זייער צובראכן וועגן דעם, ווייל ער האט געהאט א גלויבונג אז אויב א קעניג פארלירט זיין רינגל און טרעפט דאס נישט איז א סימן אז ער גייט פארלירן זיין מלוכה. און אזוי גייט דער קעניג אריין אין א טיפן עצבות. דער גוי, אלעקס, וואס איז געווען זייער געטריי פארן קעניג האט געזאגט פארן קעניג קום ארויס פארן אויפן ים און זיך פרויבירן בארוהיגן. און דער קעניג האט געפאלגט און איז געפארן. אזוי פארענדיג אין ים דערמאנט זיך דער קעניג פון זיין אינזל, און שיקט א שליח מיט א קליין שיפל צו מודיע זיין דעם קנעכט אז דער מלך קומט אים באזוכן, און ער גיט אים צייט אנצוגרייטן דערווייל א סעודה, און דער שליח דערציילט אים וועגן די פארלירענע רינגל. עס ווערט שלעכט פארן קנעכט און זאגט פארן איד דער קעניג וועט זען אז איך האב אים נישט געפאלגט און ער וועט אונז ביידע הארגענען! זאגט אים דער איד מיר דארפן יעצט אנגרייטן א סעודה פארן קעניג, איך וועל גיין כאפן א פאר פיש און אנגרייטן א סעודה און נאכדעם וועט מען מודיע זיין פארן קעניג אז די סעודה איז גרייט, און איך ווייס א פלאץ וואו איך קען זיך באהאלטן ביז דער קעניג וועט אוועקגיין פון דא, און דער קנעכט ווערט בארוהיגט.

דער איד האט געכאפט א גרויסן פיש און האט געעפנט דעם פיש און זעט דעם רינגל פון קעניג. דער איד איז געווען א חכם און האט געהאט א פלאן ווי זיך צו ראטעווען. ער האט געווארט ביז די שיף פון קעניג האט זיך דערנענטערט צום אינזל און דעמאלטס האט דער איד אריינגעטאנצט אין די וואסער. די שומרים פון קעניג האבן דערוען א מענטש אין ים האבן זיי אים ארויפגעשלעפט אין שיף און מען האט אים געברענגט צום קעניג. דער קעניג האט דערקענט דעם איד און פרעגט דו לעבסט נאך? איך האב באפוילן מיין קנעכט ער זאל דיר הארגענען! רופט זיך אן דער איד: אדוני המלך! דיין געטרייע קנעכט האט דיר געפאלגט. ער האט מיר אריינגעווארפן אין ים אבער א גרויסער פיש האט מיר איינגעשלונגען און מיר געברענגט צו דעם לוייתן און איך האב אים דערציילט אז איך האב געבויט פארן קעניג א גרויסן און פראכטיגן פאלאץ און נאכדעם האט מען מיר אריינגעווארפן אין ים. זאגט דער לוייתן אז ער וויל איך זאל פאר אים אויך בויען א פאלאץ אזוי ווי פארן קעניג, און נאכדעם וועט ער מיר צוריק שיקן צום יבשה. און איך האב געבויט א שיינעם פאלאץ. פרעגט מיר דער לוייתן וואס וועט זיין מיט פענסטערס? האב איך אים געזאגט אז אלעקס האט געמאכט זייער שיינע פענסטערס פארן קעניגס פאלאץ. האט ער מיר געשיקט בעטן דעם קעניג אז ער זאל אריין ווארפן אלעקס, און א פיש וועט אים ברענגען צו אים. און א סימן אז עס איז אמת האט ער מיר מיט געשיקט דעם רינגל פון קעניג וואס ער האט פארלירן. דער קעניג איז געווארן מלא שמחה ווען ער האט געזען זיין רינגל און האט נישט געטראכט א מינוט און געהייסן זיינע שומרים שוין אריינווארפן אלעקס אין ים אריין. כן יאבדו כל אויבך. און אזוי איז דער איד געראטעוועט געווארן. דאס האט דער הייליגער ריוזנער דערציילט ביים זאלצן די פיש. און וואס איז געווען די הייליגע כוונה פון ריוזנער איז הנסתרות לה' אלקינז.

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לספרים שאינם נמצא והספרים עתיקים וכתבי יד צו פארקויפן

תהלים עם ע"ט נדפס זיטאמיר מצב מפיאר \$8500, תהלים עם ע"ט נדפס זיטאמיר של הסידור \$4500 א לאנגע נאנצע בריוו פון הייליגן חפץ חיים שטארקע טובין ווינשט אן ווער עס וועט העלפן \$22000, סידור חסד לאברהם מצב חדש מנשכא תקמ"א עפ"י האריז"ל \$8000, חובת הלבבות שנת ש"ח מצב יפה רק חסד השער \$3000, סעט ארבע טורים מצב נהדר עם כריכה ארגונית נדפס דיהנפורט עם חתימת הגאון ר' זרח ב"ד אבא ליפא אב"ד בחו"ף ועוד \$2000, רחובות הגדה אויף הגדה של פסח, הגדה מעלה בית חורין \$2000, און הונדערטער הגדות נייע און אלטע

מען קען באקומען דעם גליין אין די קונטרס גליונות לשבת
 4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive parades: send to-pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM

Do Not Pay for Seforim if you have good condition older seforim, We can also pick up for free.

פארוואס זאלט איר באצאלן געלט פאר שטחים? אויב איר האט ספרים נייע און אלטע קענט איר דאס אריינברענגן צו אונז בחינם. פאר גרעסערע קוואנטוםס קענט מיר קויפן צו איך, מיר נעמען נישט גפרות אדער חומשים און סידורים וואס זענען געדריקט אין די לעצטע 70 יאר, הגליון מוקדש לעי"צ אמי מורתי מרת פאשע מאטיל קלימניק ע"ה בת הר"ר אברהם יעקב הלוי באכנער ע"ה והגו"מ זוטא ע"ה יארצייט ו' ניסן תשס"ה